

[Udenrigsministeren.]

altid, tror jeg, loyalt og aabent gjort Rede for, hvorledes Stillingen har været gennem Aarene for de Danske Syd for Grænsen. Jeg har givet Udtryk for, hvad der stod i Trontalen om den nuværende Regerings Opfattelse med Hensyn til Grænsen, men har naturligvis sagt, saaledes som det ærede Medlem ogsaa tilføjede, at de ændrede Forhold bevirker, at man i Danmark maa tage hele Problemet om de to Mindretals Stilling op til Drøftelse. Jeg har, hvad der har været offentligt meddelt, givet Udtryk for, at jeg maatte forvente, og Danmark maatte forvente, at i det Øjeblik Kielerkanalspørgsmaalet skulde drøftes og der skulde skabes en international Zone omkring Kielerkanalen, var dette et Spørgsmaal, som var saa vigtigt og betydningsfuldt og havde en saa stor Interesse for Danmark, at jeg som sagt maatte forvente, at Danmark blev taget med paa Raad. Jeg har, hvad jeg ogsaa har redegjort for andet Steds, aldrig kunnet faa nogen Besked om, hvorvidt Kielerkanalen og dens fremtidige Skæbne har været drøftet paa de afgørende Møder i det sidste Aar eller to, men er nærmest af den Opfattelse, at den ikke har været det. Jeg maa ogsaa gaa ud fra, at det høje Ting er enigt i, at Danmark som en allieret Nation har Lov til at forlange, at vi bliver taget med paa Raad, naar et Spørgsmaal af en saadan Vigtighed ogsaa for os skal drøftes.

Jeg har, naar jeg har givet denne nøgterne, haaber jeg, og objektive Redegørelse for Forholdene i 1864, fra 1864 til 1914, Krigen 1914—18 og Afgørelsen 1918—20, altid skarpt tilkendegivet, som jeg ogsaa har gjort det offentligt, at det var det danske Folks og hele det danske Folks varme Ønske at hjælpe dette sit Mindretal og disse vore Landsmænd Syd for Grænsen, saaledes som vi gjorde det fra 1864 til 1914 med den store danske Folkegruppe Syd for Kongeaalen, og saaledes som vi gjorde det fra 1920 til 1939 med det danske Mindretal Syd for Skelbækken. Men jeg har altid tilføjet i Overensstemmelse med den Politik, som er kendt, at det danske Folk ønsker at fortsætte sin Tilværelse som den Nationalstat, det har været, er og vil være.

Ordføreren for Forespørgerne (Søren P. Larsen): Jeg vil allerførst bringe min Tak til den højtærede Udenrigsminister for hans aabne Udtalelse om disse Spørgsmaal, og jeg kan straks sige, for at der ingen Misforstaaelse skal være, at der ikke fra vor Side er tilsigtet hverken nogen Tillidsdagsorden eller Mistillidsdagsorden. Det er

et rent sagligt Spørgsmaal, som vi har ønsket at fremdrage, og som vi finder det naturligt at den højtærede Udenrigsminister faar Adgang til at gøre Rede for her i Tinget. Den højtærede Udenrigsminister holder jo mange Taler ude omkring, baade her i Landet og andre Steder, og det kunde være helt rart ogsaa engang at faa en Redegørelse her i Tinget, og jeg ved, at den højtærede Udenrigsminister er helt enig med mig om Ønskeligheden af at faa en Redegørelse som den, vi har faaet i Dag.

Naar vi har stillet Forespørgselen, er det, fordi vi er mange inden for alle Partier, som i de sidste Maaneder og Uger jævnlig har faaet Henvendelser om de Vilkaar, Mindretallet i Syd for Grænsen er inde under. Og det er kun naturligt, at Bekymring fylder mange danske Sind i en Tid som denne. Det Tryk, der er over hele Verden, og da særlig over det danske Mindretal Syd for Grænsen, fremkalder ganske givet Bekymring i Tusinder af Sind herhjemme, og det vilde være unaturligt, om Rigsdagen skulde fortsætte sit Arbejde med Lovgivning paa mange Omraader og til sidst gaa til Valg, uden at dette Spørgsmaal var klargjort gennem en Drøftelse her i Tinget, saaledes at ansvarlige Myndigheder, Landets Udenrigsminister, i Rigsdagens Lokaler havde haft Lejlighed til at give Udtryk for sin Opfattelse af de Spørgsmaal, der berøres her, og alle de Problemer, der knytter sig til Krigsfangernes Hjemsendelse, til slesvigske Flygtninge og til Flygtningespørgsmaalet Syd for Grænsen. Det er givet, at det er Spørgsmaal, som optager Sindene stærkt dernede, og som ogsaa har optaget Sindene ret stærkt herhjemme, og derfor er det kun rimeligt, at den højtærede Udenrigsminister har faaet Lejlighed til at give en Redegørelse for disse Forhold. Naturligvis har den højtærede Udenrigsminister gjort Rede for en Række af disse Spørgsmaal i Det udenrigspolitiske Nævn, men da jeg ikke har den høje Ære at være Medlem af dette og Nævnet til en vis Grad har Tavshedspligt, har den Befolkning, som ønsker at kende disse Forhold, paa Forhaand været afskaarret fra at faa en Redegørelse, og vi kan da glæde os over, at den højtærede Udenrigsminister i Dag har haft Lejlighed til at give den.

Vi tvivler ikke om, at der er gjort meget fra dansk Side for at rette paa de Forhold, som her er bragt til Veje, og for at redde saa mange som muligt af de Mennesker, som er inde under den tunge Skæbne. Vi ønsker ikke at faa at vide, hvilke Samtaler og Noter der har været vekslet angaaende denne Sag. Det vigtigste er, at det